

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1312 Usque Ad Annum 1351

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 9011826X

§. 49. Andronicus Junior seditionem concitat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66305)

tra moenia Romana situm, cuius per am-
 bitum suis cum copiis confidebat. Pro-
 ximo die Pentecostes 22 Maji Romam
 intranti Antipapa cum suis Cardinalibus
 usque ad palatium Lateranense obviam
 processit: tum simul transibant per ur-
 bem, & ad Vaticanam basilicam ex equis
 descendebant: ubi Antipapam pileolo ru-
 bro ab Imperatore tectum in Episcopum
 consecrabat primus suorum Cardinalium
 Jacobus Albertinus falso habitus Epis-
 copus Ostiensis, antehac Venetus. Lu-
 dovicus erat, qui Antipapæ coronam im-
 posuit: per quem dein eodem die se de-
 nuo coronari Imperatorem curavit, ut
 dicere posset, sui electionem a Papa con-
 firmatam fuisse. Antipapa postea plures
 Legatos fecit in Lombardia & alibi: Im-
 perator vero Roma discessit relinquens
 pro Senatore Rainerium Fagiolam: qui
 duos frugi homines Hetruscum alterum,
 alterum Lombardum comburi voluit, pro-
 pterea quod Petrum Corbarium esse Pa-
 pam legitimum negassent.

Sæcul. XIV.
 A. C. 1328.

Chr. Aul.

reg. c. 2.

Rebdorf.

p. 424.

Vit. Pap.

to. I. p. 148.

§. XLIX.

*Andronicus Junior seditionem
 concitat.*

Sub idem tempus etiam Constantinopo-
 lis mutatam vidit scenam. Ut supra
Sup. §. 13.
Hist. Eccles. Tom. XXIII. X legi-

Sæcul. XIV. legimus, Imperator Andronicus sibi ad-
A.C. 1328. junctum Imperii socium nepotem suum
 pariter Andronicum nomine per Patriar-

Nic. Grego- no 1325. Non diu stetit illorum confen-
ras l. 9. c. 2. sio. Andronicus Junior conquerebatur

de imbecillitate avi sui, qui confectus se-
 nio negligeret negotia, & destitueret po-
 pulum barbarorum injuriis, expilationi-

bus, servituti, ac neci expositum. Reve-
 ra Turcæ in dies plura ditioni addebant
 suæ, ac incursiones usque ad portas Con-

stantinopolis faciebant. Imperator Se-
 nior negabat se posse animum inducere,
 ut Imperii clavum cederet juveni nihil

experto, qui ne sibi quidem imperare
 nossent, ac rudium consilia juvenum seque-

retur: quibus Imperii possessiones com-
 mitteret, solis canibus avibusque inten-
 tus suis, & noctes convivis ac volupta-

tibus traducens. Hæ querelæ mutuae
 in apertum tandem dissidium, bellumque
 civile erupuerunt.

Imperator Junior validarum partium
 præsidio fultus quibusdam Thraciæ ur-

bibus captis Constantinopolim adiit, cu-
 jus ingressi avus eum suus prohibuit.

Sed prope desertum se videns, Patriar-
 cham Isaiam ac Episcopos accersivit ro-
 gandos sententiam. Volebat nepotis sui

nomen deleri publicis e precibus, eique
 anathema intentari, ut rediret ad offi-

cium

cium. Prudentiores doctioresque annue-
bant: sed Patriarcha, nonnulli Episcopi,
ac de Clero quidam discrepabant. Sur-
gebant igitur, & nullum locuti verbum
domos abibant suas. Noctu postea con-
gregati ad Patriarcham conjurabant in
Andronicum seniore[m] exemplo suo
multos, etiam insignes viros ad conflan-
dam clanculum conspirationem trahe-
bant. Triduo post Patriarcha per soni-
tum æris campani convocata plebe diris
devovebat omnes, qui nomen Impera-
toris novi supprimerent, aut honorem
debitum dignitati ejus non haberent.
Alterum quoque anathema pronuncia-
vit in Episcopos contrariis studentes
partibus.

Imperator Senior hoc Patriarchæ in-
opinato agendi modo offensus inquiebat:
Si is, cujus est suadere pacem, per spem
sibi a nepote meo factam adeo contra
me concitari se passus gravitatem omnem,
ut se ducem præberet ejus partibus, om-
nem pudorem exuit, quis sistere vio-
lentiam populi inconstantis poterit?
Adversæ Præsules itidem congregati Pa-
triarcham ut seditionis authorem pro-
missis obcæcatum execratione devincie-
bant, proferentes contra eum authorita-
tem canonum, præsertim octavi decimi
ex concilio Chalcedonensi damnantis

Sæcul. XIV.

A.C. 1328.

Sup. lib. 28.

S. 29.

X 2

ricorum

Sæcul. XIV. ricorum Monachorumque contra Epis.
A. C. 1328. copos aut Clerum: unde inferebant
 fuisse crimen grandius conjurare con-
 tra Imperatorem, ac ei male precari nul-
 la habita ratione evidentium divini co-
 dicis inhibitionem. Imperator Senior,
 quo usque per ferociam res deducta sit,
 videns, ac pejora veritus Patriarcham
 cœnobio Manganico includi voluit sine
 vinculis, sed ita, ut nequiret egredi.

Ex. 22. v. 28.

Act. 23. v. 5.

1. Petr. 2. v. 17.

§. L.

*Andronicus Junior Constantinopolim
 capit.*

Cantacuz.

l. 1. c. 56.

p. 178. c. 58.

p. 184. c. 59.

Greg. l. 9. c. 6.

Interea Imperator Junior in castris pro-
 pe Constantinopolim positus versaba-
 tur: cum opifices duo e numero custo-
 dum portæ cujusdam Joanni Catacuce-
 no Magno Domestico promifere se Impe-
 ratori portam tradituros. Postquam
 convenerat de die ac modo, res ita con-
 fecta est. Die Pentecostes 22 Maji post
 cantatas preces vespertinas Imperator
 per alterum opificem monitus collectis
 vasis per diem reliquum & maximam
 noctis partem exercitum duxit ad locum,
 cui nomen Clepta erat: ubi substitit ad
 multam lucem. Tum die toto ad no-
 ctem usque profecti Amblyopen prope
 Constantinopolim advenerunt. Appa-
 rato

Cant. c. 59.